

Békés Márta

Imbolygó iskolabolygó

Versek a suliról

Ritter Ottó
rajzaival

Móra

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos!

A kiadó könyveit kedvezménnyel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Békés Márta

Imbolygó iskolabolygó

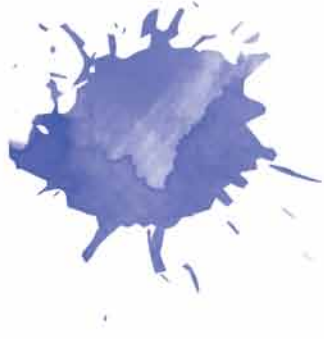
Versek a suliról

Ritter Ottó
rajzaival

© Békés Márta, 2018
Illusztráció © Ritter Ottó, 2018
© Móra Könyvkiadó, 2018

Móra Könyvkiadó

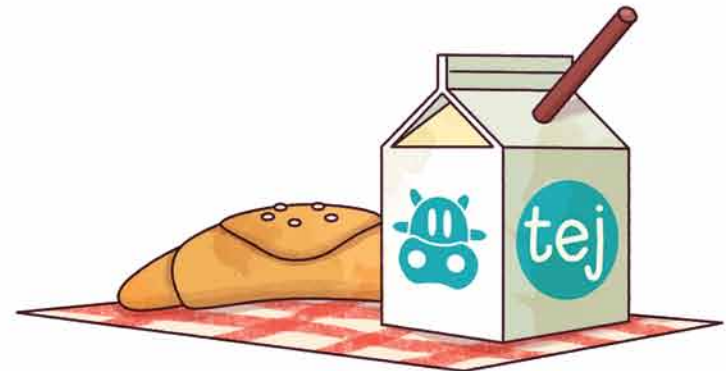
Cipelem a hátamon

Iskolabolygó

Az iskola az egy különös bolygó.
Az iskolában minden másképp van.
Például az időszámítás.
Az év itt szeptemberben kezdődik,
és júniusban ér véget,
vagyis mindössze tíz hónap.
Egy hét csupán öt napból áll.
Egy nap az általában hat óra,
de a péntek például csak ötórás nap.
Egy óra az nem hatvan perc,
mint a Földön, hanem csak
negyvenöt.
A tízperc sem tíz perc,
hanem tizenöt.
Sőt, a harmadik tízperc az
húsz perc!
Az iskolában a rossz dolgok
mindig rövidebbek, mint a kinti világban,
de a kellemesek kicsit hosszabbak.

És kilenckor már meg is kapjuk a tízórait!

Vidám tanévkezdés

Nálunk a tanév mindig vidáman kezdődik. Örülünk egymásnak, azután már jön is a tanévnyitó ünnepély, na, azt nehéz kibírni röhögés nélkül.

A Himnusz alatt még tartjuk magunkat valahogy, aztán jön a kicsik műsora. Ahogy sorban belesülnek a szavalsba, hát az már próbára teszi a rekeszizmot.

Aztán amikor az igazgató bácsi elkezd az ünnepi beszédét, a mikrofon hol besípól neki, hol meg nem lehet hallani semmit.

Kábé így:

„siiiiiiiiiiiiiiiiiiii dves
rekek ... mar ltelt a
siiiiiiiiiiiiiiii a szün és
a játé felvált siiiiiiiiiiiiii a
moly munk a tanu siiiiiiiiiiiiii
bizony siiiiiiiiii RECCS, RECCS.”

A Ricsi a fülembe súgja:
„A diri bácsi bedirizett.”

De a legjobb, amikor az igazgató bácsi a végén azt mondja, hogy „Ezennel a tanévet ünnepélyesen bezárom!” – értitek, a tanévnyitó helyett tanévzárót mond.

De durva!

Akkor már a Tünde néni és a Csilla néni is pukkadoznak, a Laci bácsi meg azt mormogja: „Bárcsak már ott tartanánk!” Hát ilyen vidáman kezdődik nálunk a tanév.

A hetes öt napja

Hétfőn még nagy úr a hetes,
hatalma is félelmetes,
mindenkit felír, aki rossz,
mert hétfőn még minden tilos,
elbánik bárki csibésszel,
még a barát sem kivétel,
ablakot nyit, csak neki jár,
táblát ő mos, ez a szabály,
ülni senki sem merészel,
„Osztály, vigyázz!”-t, ha vezényel,
jelenti a napot s időt,
és hogy ki nem váltott cipőt,
meg hogy ki hiányzik, s miért,
és hány fő, akit tetten ért
titokban galacsint, ha gyúr,
hétfőn a hetes még nagy úr.

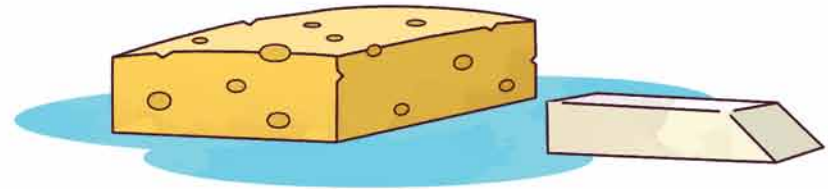
Kedden a hetes már kedvesebb,
segíthetsz neki egy keveset,
ha e kegyért cukrot kaphatott,
tőle bárki tárhat ablakot,
ám naplóhoz nem nyúl, csak barát,
és még büszkén kihúzza magát,
de későket nem ír föl menten,
kedvesebb már a hetes kedden.

Szerdán a hetes már lustul,
miénk a tábla krétástul,
hatszor is lemoszuk mi magunk,
dátumot ingyen írhatunk,
legyintünk, mikor fegyelmez,
végül úgyis megkegyelmez,
már nem olyan félelmetes,
lustul már szerdán a hetes.

Csütörtökön a hetes is másol
elmaradt házit valaki másról,
ám ezalatt dolga lenne tenger,
a hetes is valahol csak ember,
mi segítünk, ez a rend minálunk,
matricáért mindent megcsinálunk,
csak a jelentésre legyen gondja,
„Ma egy kicsit csütörtök van” – mondja.

Pénteken a hetes is már fárad,
kicsit késett, azért piheg párat,
szenvetései ma véget értek,
a hetesnek legszebb nap a péntek!

Táskaletár

Tankönyv? Csak a borítója
(én semmit sem tudok róla,
hova lett a tudomány –
engem nem bánt e hiány),
egy tök üres tolltartó
(pisztolytoknak volna jó),
tartógumik felszaggatva
(engem ezért ne nyaggass ma),
hetvenhárom számárfül
nyolc füzetten legbelül,
kitört ceruzahegyek
(kilenc, hogy pontos legyenek),
radír, mit körző átdöfött
(találhatsz belőle ötöt),
szétkaratézott vonalzó,
órán játszott torpedó,
na meg három rágó ára,
szögmérő, de ripityára,
matchboxfelni repedten
(nahát, ezt hogy kerestem!),
visszakapott visszajáró,
pulóver a visszajáró',
sonkás kenyér, érintetlen
(asszem, aszondtam, megettem),
almacsutka, már penészes
(kérlek, ezért se légy mérges),
széjjelolvadt tejszoki
(veszni hagytam, tök ciki),

egy fel nem használt puska,
meg hogy csíp engem a Zsuzska,
egy ragasztó széjjelkenve,
meg hogy nem volt leckém keddre,
meg egy háttal kezdett mondat,
meg hogy elmarad a szombat,
nahát (ilyet már ki látott!):
még az intő is elázott,
hogy nem hoztam füzetet,
meg az a sok üzenet...
Hát, arról szól valahány,
hogy a gyermekük trehány.

Hanyag lennék? Rágalom!
Cipelem a hátamon.

